

[Landbrugsministeren]

Forudsætningen for, at en produktion af økologiske jordbrugsprodukter kan etableres i større omfang, er, at køberne er villige til at betale den merpris, der kan blive tale om, fordi der skal dækkes en udbyttereduktion, men også fordi der er nogle meromkostninger, som den økologiske produktionsform medfører, navnlig i den første priode. Forbrugerne betaler jo denne merpris – og har i øvrigt også udtrykt, at det er de indstillet på at gøre – i tillid til, at produkterne er dyrket på den måde, som man altså regner med de er, altså i henhold til de økologiske forskrifter.

Imidlertid er det jo sådan, at der i dag ikke gennemføres en uafhængig kontrol, der kan garantere produkternes oprindelse. Det er jo sådan, at de økologiske avlerforeninger foretager en vis egenkontrol af varierende art. De registrerer bl.a. godkendte avlere, men vi bliver nødt til at forstærke indsatsen på dette område, og derfor undersøger vi i øjeblikket, hvordan en uafhængig økologisk produktkontrol mest hensigtsmæssigt kan foretages, sådan at forbrugerne har sikkerhed for, at de økologiske produkter, der udbydes, er produceret i henhold til det, der kunne kaldes de økologiske forskrifter.

Jeg tror, det er rigtigt, at kontrollen i videst mulig udstrækning baseres på det eksisterende kontrolsystem, og hvad angår den eksisterende kontrollovgivning kan jeg i øvrigt sige, at der må gælde de samme regler for økologiske produkter som for de mere konventionelt fremstillede. Danske varer skal jo også her kendes på deres gode kvalitet.

Økologiske bedrifter må naturligvis på længere sigt kunne fungere under samme vilkår som det øvrige landbrug. Regeringen mener imidlertid ligesom de Radikale og SF, at det godt kan være fornuftigt i forsøgsperioden at tildele en omlægningsstøtte for at fremme omlægningen. Støtten skal jo ses som en delvis kompensation for de ofte betydelige omlægningsvanskeligheder, en bedrift oplever på grund af store udbyttefald og manglende merpriser de første år. Jeg synes, at tildeling af omlægningsstøtte som udgangspunkt bør forudsætte, at hele ejendommen omlægges samlet, samt at der foreligger en plan for denne omlægning. Desuden bør det være en forpligtelse for avlerne, at de holder ved en årrække; men det er jo ting, vi kan drøfte.

Jeg vil nok foretrække, at en omlægningsstøtte gives i form af et fast hektartilskud uden graduering efter bonitet eller efter ejendommens størrelse, sådan som SF har foreslået. Jeg synes ikke rigtig, at de hensyn, som SF fremfører, kan begrunde, at administrationen gøres mere kompliceret end højst nødvendigt. Det synes jeg i øvrigt i almindelighed ikke der er nogen grund til.

Jeg er i øvrigt enig i, at den støtte, vi skal give i 1987, som vi har sagt flere gange her tidligere i dag, må beløbe sig til 10 mill. kr.

Jeg vil i øvrigt understrege – og det er vigtigt – at økologisk jordbrug på lige fod med andet jordbrug naturligvis kan udnytte en række af de eksisterende støtteordninger. Jeg skal bare nævne et par af de støtteordninger, som økologisk jordbrug i dag har mulighed for at bruge. For det første, kan der i forbindelse med omlægning til økologisk jordbrug i forbindelse med investeringer ydes støtte efter forbedringsloven, hvis lovens betingelser i øvrigt er opfyldt. På samme måde kan der ydes støtte efter projektstøtteleven med henblik på forarbejdning og afsætning af økologiske produkter, og i den forbindelse skal vi også lægge mærke til, at EF-Kommissionen i disse sociostrukturelle forslag har foreslået en forhøjet støttesats til produkter fra såkaldt biologisk landbrug.

Derudover står også regeringens forslag om tilskud til produktudvikling i jordbruget og det andet lovforslag, vi lige har talt om, åbne for økologisk jordbrug på samme betingelser, som gælder for alt andet jordbrug, naturligvis.

Regeringen er skeptisk med hensyn til forslagene om støtte til markedsundersøgelser og afsætningsorganer, distributionsfaciliteter osv., sådan som de Radikale fremfører, og forslaget fra SF om en generel økologisk udviklingsstøtte er vi heller ikke så begejstret for. Vi skal gøre os klart, at det vil være svært at finde ud af, hvem der i sidste ende kommer til at nyde gavn af en sådan støtte – de økologiske avlere, forretningskæderne, forbrugerne eller andre. Sådanne ordninger kan være vanskelige at administrere, og derfor er jeg ikke så begejstret for, at vi går ind i dem.

Derimod er jeg mere optaget af Det Økologiske Jordbrugsråd. Vi ser fra regeringens side ligesom de to partier et behov for et økologisk jordbrugsråd i forbindelse med de